

HEBREW A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

1(a)

5.הסטודנט לפילוסופיה אליהו בדלון התהלך אט, קודר ופרוע לאורך החדר הלך ושוב, ובלחשו בינו לבין עצמו איזה מילים מקוטעות, בתנופה רפה ואי-מוחלטת, כתרנגול תועה במחשכים, עמד פתאום באמצע הבית קפוא כולו, ואחרי שירק הצידה יריקה גסה, יריקה של כעס, ניגש בראש זקוף ובצעדים איטיים אל החלונות הקפואים והמתנוצצים בניצנים מגוונים לעין הירח, והביט בעיניים דומעות החוצה.
10. - מפני מה פחדת כל-כך? - פרץ מפיו לבסוף, מבין ערבוביית לחישותיו, משפט שלם, כשהוא עומד מול בבואתו המטושטשת, שנסקפה לו מן החלון. הוא נענע בראשו נענוע של יאוש.
15. - מדוע אתה ירא להרים את ראשך? - וחיוך מוזר זיעזע את שרטוטי פניו בזעזוע לא נעים.
20. הוא ביקר בבתים רבים, ובכל זאת אינו זוכר כלום, כלום, מלבד איזה פנים מכוסים בערפל. הוא דיבר ושוחח עם אלפי אנשים ולא הציץ ישר בפני אחד מהם... הוא כמו התיירא.
25. והוא הלא תמיד חלם, כי בזמן מן הזמנים, כשיגמור את חוק לימודיו, יצא אל אחיו הנדכאים והרעבים ויאמר להם "מילה" אף הוא. הוא ייגש אל עדר השויות הנידחות והטועות על פרשת-דרכים ויראה להן גם הוא איזה "לאן". ועכשיו, מה יאמר להם, והרי הוא לא ראה ולא התבונן...
30. הוא התכנס תמיד בקרבו פנימה כמו צב בשריונו. איזו רשת נעלמת האפילה תמיד על עיניו והפסיקה כל נגיעה בינו ובין כל ה"חוץ" הגדול מסביב. הוא לא הביט לצדדים, לא עלה על דעתו, כי צריך להביט.
35. רעמים כי רעמו, ברקים כי הבריקו, מטר סוחף כי ניתך בזעף, או אם נשמעו בלילה אנחות אימו החולה, והוא עודנו אז ילד קטן, התכנס תמיד תחת הכסות, אטם את אוזניו.
40. הוא ירא לראות, לשמוע... כשהפצירו בו בני גילו בנערותו בערבי האביב, בזמן שהמיים עלו, לצאת עמהם ולהביט בשיט האוניות והרפסודות, היה נגרר ורץ אחריהם בלי רצון. והנהר, בכרסו הקודרת, רחבת הידיים, תחת הרקיע המעונן, היה מטיל עליו אימה ופחד, והוא היה מתחנן אל חבריו פעם בפעם למהר לשוב הביתה.
40. ובימי הקיץ לא הרחיק מעולם לטייל מחוץ לעיר. בדיוק מעבר לגדר הגינות השתרעו לפניו השדות המנומרים בבוהק תבואותיהם ובג'רקות דשאייהם, מיד היה מתחיל לצעוד ברפיון, עיניו היו נחשלות ומתערפלות, והוא היה מסתובב ושב על עקביו. [...]
40. - "מה אתה מתיירא?!"
- ונפלא הדבר, כי גם אחרי שגמר בליבו בהחלטיות נמרצת להילחם עם עצמו במקרים כאלה כל עוד רוח בו, בכל זאת כשמגיעה שעת מלחמה, תוקפת אותו שכחה אכזרית, וביאוש מדאיב לב הוא נזכר אחר כך, כי גם הפעם נכשל בדבר.

[גרשון שופמן / מחיצה]

1(b)

שָׁבַע פְּעָמִים אָמַר הַזָּאב לְגֹדִי,
חַדְלִי רַק אַחַר כֶּךָ טָרֵף.

מָה הַכְּרִיחַ אוֹתִי לְהַמְשִׁיךְ כֶּךָ
אֶל מָה שֶׁהַלֵּב נִמְשָׁךְ.

5. מָה הַכְּרִיחַ אוֹתִי לְנִסּוֹת לְהַפְרִיד
בֵּין מִים לְמִים

שְׂאֵי-אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד
וְרַק בְּשָׁמַיִם

10. הֵם נְהַפְכִים לְאוֹיֵר.
בֵּינֵתַיִם

נִשְׂאָר רַק הַלֵּב, שֶׁבִיר
כְּדָרְכוֹ,
וְכָל מָה שֶׁלֹּא עָלָה
בְּחַפְתּוֹ.

[נתן זך / כְּשָׁלוֹן]